

Tabel 2.1.1. Udviklingen i offentlige overførselsindkomster¹⁾

Mill.kr., løbende priser	1986	1992	Realvækst p.a. ²⁾
Folkepension	26.893	39.609	3,0
Førtidspension.....	14.736	20.746	2,3
Tjenestemandspensioner	6.631	9.964	3,4
Efterløn	8.367	9.618	-1,1
Arbejdsløshedsdagpenge.....	17.740	28.000	4,2
Kontanthjælp	6.736	12.258	6,7
Syge- og barselsdagpenge	6.834	8.290	-0,2
Børnetilskud mv.....	5.374	11.153	9,1
Boligstøtte	3.284	6.562	8,4
Uddannelsesstøtte.....	2.654	5.838	10,2
Øvrige overførsler.....	4.058	9.754	11,8
I alt til personer	103.307	161.792	4,1

1) Der er i tabellen benyttet nationalregnskabstal samt skøn for 1992.

2) Ved beregningen af realvæksten er der anvendt udviklingen i forbrugerprisindekset på 23,2 pct. fra 1986 til 1992.

Det fremgår, at det er udgifterne til overførselsindkomster, der primært retter sig mod personer i den erhvervsaktive alder, der er steget mest i de senere år. Det drejer bl.a. sig om udgifterne til arbejdsløshedsdagpenge, kontanthjælp og uddannelsesstøtte.

Der er fire hovedårsager til væksten i overførselsudgifterne:

- * **Den demografiske udvikling.** I 1980'erne er bidraget fra den demografiske udvikling til stigningen i overførselsindkomsterne primært kommet fra væksten i antallet af alderspensionister. I 1990'erne vil det demografiske pres især udgå fra væksten i antallet af personer i alderen 55-60 år samt 0-6 år.
- * **Konjunkturudviklingen.** De offentlige udgifter til arbejdsløshedsdagpenge og delvist kontanthjælp afspejler i betydeligt omfang den generelle konjunkturudvikling. Det ses ligeledes, jf. figur 2.1.2. nedenfor, at overførselsindkomsternes andel af bruttonationalproduktet især har været stigende i perioden 1987-89, hvor den økonomiske vækst var svag.